

روز اول صفر؛ وارد کردن سر مطهر امام حسین (ع) به شام

همه جا تزئین شده است، بسیاری از رهگذران لباس نو پوشیده‌اند و به یکدیگر تبریک می‌گویند، این‌ها را حاکم وقت به مردم حکم کرده است و این در ادامه تبلیغات ایام طولانی گذشته است... جارچیان احکام حاکم را با صدای بلند در سطح شهر شام جار می‌زنند...

همه جا تزئین شده است، بسیاری از رهگذران لباس نو پوشیده‌اند و به یکدیگر تبریک می‌گویند، این‌ها را حاکم وقت به مردم حکم کرده است و این در ادامه تبلیغات ایام طولانی گذشته است... جارچیان احکام حاکم را با صدای بلند در سطح شهر شام جار می‌زنند...

روز اول صفر است، قرار است اسرای واقعه کربلا را از دروازه کوفه، وارد شهر کنند. به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، امروز مصادف است با روز اول ماه صفر، رخداد‌های این روز به شرح زیر است:

وارد کردن سر مطهر امام حسین (ع) به شام

بنی‌امیه این روز را به خاطر ورود سر مطهر امام حسین (ع) به شام عید قرار داد.

ورود اهل بیت (ع) به شام

با رسیدن خبر نزدیک شدن اسرای اهل بیت (ع) به دمشق، یزید دستوراتی صادر کرد از جمله آن‌که:

1. تاجی جواهر نشان و تختی مرصع به سنگ‌های قیمتی آماده کنند.
 2. بزرگان هر صنف با کمک یکدیگر شهر را در کمال زیبایی زینت کنند.
 3. تمام اهل شهر لباس‌های زینتی بپوشند و خود را بیارایند.
 4. همگی در معابر رفت‌وآمد کرده، به یکدیگر تبریک بگویند.
 5. پس از آمادگی کامل با طبل و شیپور به استقبال اسرا بروند.
 6. جارچیان در شهر جار بزنند "سرهای بریده و زنان و اطفال کسانی به شهر وارد می‌شوند، که به قصد براندازی حکومت عازم عراق بوده‌اند، ولی عامل خلیفه یعنی "ابن زیاد" آنها را کشته است. هر کس خلیفه را دوست دارد امروز شادی کند".
- شامیان نیز کوتاهی نکرده و بر فراز بام‌های خانه‌ها بیرق‌های رنگارنگ برافراشتند و در هر گذری بساط شراب پهن کردند. نغمه آوازه خوانان بلند بود و مردم دسته دسته به سوی دروازه کوفه در دمشق می‌رفتند و عده‌ای از شهر خارج شده بودند. این در حالی بود که اهل بیت (ع) مصیبت زده و داغدار پیامبر (ص) را - که جبرئیل امین پاسبان حریم محترمشان بود- همراه با نیزه‌داران تازیانه به دست و بی‌رحم وارد دروازه ساعات کردند. شامیان همین که اسرا را دیدند زبان به جسارت گشودند. در آن شهر چه گذشت...؟ قلم را یارای نوشتنش نیست.

منبع:

- تقه‌مه شعه، عبدالحسب، نشانه، انتشارات دلیا، ما، 1387